

200705150/1.

Datum uitspraak: 20 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/26620 en 07/26619 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 17 juli 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 juni 2007 heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, (hierna: de voorzieningenrechter) voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 30 juli 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de eerste grief klaagt de staatssecretaris - samengevat weergegeven - dat de voorzieningenrechter, door te overwegen dat nu in het besluit van 29 juni 2007 wordt uitgegaan van de situatie dat de vreemdeling nimmer documenten om zijn reisroute te kunnen vaststellen in zijn bezit heeft gehad, het ontbreken daarvan niet aan hem kan worden toegerekend, er ten onrechte aan voorbij is gegaan dat in het besluit is geconstateerd dat de vreemdeling geen documenten ter vaststelling van zijn reisroute heeft overgelegd en voorts onvoldoende heeft meegewerkt aan de vaststelling van die route, zodat conform het in paragraaf C4/3.6.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) neergelegde beleid het ontbreken van documenten op de voet van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna ook: de Vw 2000) aan hem kan worden toegerekend.

2.1.1. Volgens paragraaf C4/3.6.3 van de Vc 2000, voor zover thans van belang, worden in het kader van de beoordeling of het ontbreken van documenten aan asielzoekers is toe te rekenen steeds de volgende vragen beantwoord:

a. zijn de verklaringen omtrent het desbetreffende element en het ontbreken van de desbetreffende documenten consistent en geloofwaardig?;
b. komen deze verklaringen overeen met hetgeen overigens bekend is?; Onder het kopje 'reisroute' staat vermeld: 'Hetgeen overigens bekend is' betreft bij het ontbreken van documenten inzake de reis alle informatie die betrekking heeft op reizen naar Nederland (...). Hierbij gelden in het bijzonder de volgende aandachtspunten:

- a. het is in beginsel niet geloofwaardig dat een asielzoeker geen enkel (indicatief) bewijs van de reis kan overleggen;
- b. in het geval dat een asielzoeker geen documenten inzake de reisroute overlegt, maar omtrent de reisroute en het ontbreken van documenten een consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaring aflegt, geeft hij blijk van wil tot medewerking aan de vaststelling van de reisroute. Wanneer de verifieerbare elementen blijken te kloppen, kan de conclusie zijn dat het volledig ontbreken van documenten inzake de reisroute niet aan de asielzoeker is toe te rekenen.

2.1.2. In het besluit van 29 juni 2007 heeft de staatssecretaris aangegeven dat de vreemdeling geen documenten heeft overgelegd om zijn reisroute te kunnen vaststellen en zich op het standpunt gesteld dat de vreemdeling onvoldoende heeft meegewerkt aan de vaststelling van de reisroute, nu hij zijn reisverhaal niet heeft onderbouwd door het afleggen van objectief verifieerbare verklaringen en evenmin met enig ander al dan niet indicatief bewijs in de zin van Verordening (EG) nr. 343/2003. De staatssecretaris is in het besluit niet uitgegaan van de situatie dat de vreemdeling nimmer documenten om zijn reisroute te kunnen vaststellen in zijn bezit heeft gehad. De voorzieningenrechter heeft dit niet onderkend. De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Gelet hierop, behoeven de overige grieven geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen zal de Afdeling het beroep beoordelen in het licht van de tegen het besluit van 29 juni 2007 in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden.

2.3. Niet in geschil is dat de vreemdeling zijn reisverhaal niet heeft gestaafd door het afleggen van objectief verifieerbare verklaringen en evenmin met enig ander al dan niet indicatief bewijs, als hiervoor bedoeld. De staatssecretaris heeft zich in het bestreden besluit - samengevat weergegeven - op het standpunt gesteld dat ongeloofwaardig is dat iemand die, zoals de vreemdeling, per minibas van Armenië naar Nederland is gereisd over die reis geen enkele informatie kan verschaffen, te minder, nu de vreemdeling heeft verklaard dat bij verschillende grensposten telkens ongeveer tien minuten is gestopt en bij één van die posten gebruik werd gemaakt van een taal die hij machtig is. Gelet op deze motivering, bezien in het licht van het hiervoor onder 2.1.1. weergegeven beleidskader, bestaat geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het ontbreken van documenten aan de vreemdeling kan worden toegerekend en zich derhalve een omstandigheid voordoet, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000.

2.3.1. Als zich een omstandigheid voordoet, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, mogen ingevolge artikel 31 van die wet, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1998/99, 26 732, p. 40-41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas van de vreemdeling, om het geloofwaardig te achten, geen hiaten,

vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet in dat geval een positieve overtuigingskracht uitgaan. Bij de beantwoording van de vraag of daarvan in een concreet geval sprake is, komt de staatssecretaris beoordelingsruimte toe.

2.3.2. De staatssecretaris heeft zich op pagina 3 tot en met 5 van het besluit van 29 juni 2007 gemotiveerd op het standpunt gesteld dat en waarom het asielrelaas de om het geloofwaardig te kunnen achten vereiste positieve overtuigingskracht mist, zij het dat hij ter zitting bij de rechtbank heeft verklaard de geconstateerde tegenstrijdigheid betreffende de termen 'steekpenningen' en 'staatsborg' niet langer tegen te werpen. Geen grond bestaat voor het oordeel dat de staatssecretaris zich op de in het besluit vermelde gronden, voor zover door hem gehandhaafd, niet in redelijkheid op dat standpunt heeft kunnen stellen. Gelet hierop en nu de vreemdeling geen andere specifieke, hem persoonlijk betreffende feiten en omstandigheden terzake aannemelijk heeft gemaakt, slaagt diens betoog dat de staatssecretaris het ten onrechte niet aannemelijk heeft geacht dat hij bij uitzetting naar Armenië een reëel risico loopt op een met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden strijdige behandeling, omdat zijn leven aldaar in gevaar is en hij geen bescherming kan krijgen van de Armeense autoriteiten, evenmin.

2.4. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden komt de Afdeling niet toe. Over die gronden is door de voorzieningenrechter uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin doet zich de situatie voor dat het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, onverbrekkelijk samenhangen met hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geding.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 17 juli 2007 in zaak no. AWB 07/26619;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. P.A. Offers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat. -

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

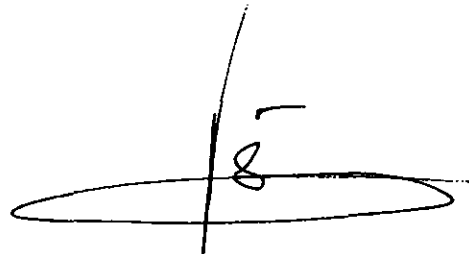
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 20 september 2007

284-534.

Verzonden: 20 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in dark ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

+31263592727

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 07/26620 (verzoek), AWB 07/26619 (beroep)

Datum uitspraak: 17 juli 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Armeense nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde mr. R.I.R. Donz,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

INDIS	0706-220249
UAD ontvangstdatum	
Snelheid	
INDIS ontvangen datum	17 JUL 2007
Registratie in	naam: R. I. R. Donz
INDIS datum	17-7-2007 444
Indis naam: R. I. R. Donz	
compleet	

Het procesverloop

Bij besluit van 29 juni 2007 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker van 22 juni 2007 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Verzoeker heeft daartegen op 29 juni 2007 beroep ingesteld.

Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 29 juni 2007 heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 13 juli 2007. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. F.S. Schoot.

Verzoeker	F. Schoot
Verzoeker	INDIS / Ongeest / Geest
Termin / Dwangsom	11.11
Open. Beel. Binnen	1.11
Aanval koppen	
Costen / Kosten	

÷31263592727

Registratienummers: A WB 07/26620 (verzoek), A WB 07/26619 (beroep)

2

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.
3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.
4. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft verzoeker, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Verzoeker heeft de Armeense nationaliteit en is afkomstig uit in Armenië. Verzoeker werkte als bewaker bij het gemeentehuis. In de nacht van 12 op 13 februari 2007 is er een groot bedrag aan geld verdwenen uit de kluis van het gemeentehuis. Verzoeker werd beschuldigd van diefstal en werd door de plaatselijke autoriteiten gearresteerd en meegenomen naar het politiebureau in Vedi. Verzoeker heeft drie dagen op dit politiebureau vastgezet. Gedurende deze dagen is verzoeker mishandeld. Met behulp van een vriend van zijn oom, een volksvertegenwoordiger, is verzoeker vrijgelaten. Verzoeker heeft daarna drie maanden ondergedoken gezeten bij de zwager van zijn oom. In de nacht van 24 mei 2007 heeft verzoeker, per minibus, zijn land van herkomst verlaten.
5. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Verzoeker heeft geen documenten ter staving van zijn reisrelaas overhandigd. Aangezien verzoeker niet in staat was om gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent zijn gestelde reisroute af te geven, wordt de manier van reizen niet aannemelijk geacht en wordt het ontbreken van reisbescheiden aan hem toegerekend. Daarnaast stelt verweerder zich op het standpunt dat verzoeker toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd ter staving van zijn asielrelaas. Voorts ontbeert het asielrelaas van verzoeker positieve overtuigingskracht. Ter onderbouwing daarvan heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat de verklaringen van verzoeker op essentiële punten bevreemdende elementen bevatten. Het asielrelaas van verzoeker wordt daarom ongeloofwaardig geacht.
6. Hiermee kan verzoeker zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Verzoeker heeft nimmer reisdocumenten in handen gehad. Dit is in het licht van de manier van reizen, namelijk per minibus, niet onaannemelijk. Tijdens de reis heeft verzoeker, vanwege wagenziekte, veel geslapen en kreeg hij van zijn chauffeurs c.q. reisagent geen antwoord op zijn vragen. Verzoeker is dan ook van mening dat verweerder hem ten onrechte verwijt dat hij niet zou willen meewerken aan de vaststelling van zijn reisroute. Voorts is verzoeker van mening dat verweerder ten onrechte tegen werpt dat hij geen documenten heeft overgelegd ter staving van zijn asielrelaas. Verzoeker stelt zich hieromtrent op het standpunt dat verweerder documenten van hem verwacht die hij nooit heeft gehad en waarvan het onduidelijk is hoe hij aan de documenten had moeten komen. Derhalve heeft verweerder het ontbreken van reis- en/of

+31263592727

Registratienummers: AWB 07/26620 (verzoek), AWB 07/26619 (beroep)

3

asielbescheiden niet in redelijkheid aan verzoeker kunnen tegenwerpen en heeft verweerder bij de beoordeling van het asielrelaas niet kunnen volstaan met een beschouwing van de positieve overtuigingskracht. Voorts stelt verzoeker dat zijn relaas wel degelijk geloofwaardig is, nu het relaas geen haperingen, vaagheden, ongerijmde wendingen of tegenstrijdigheden bevat en innerlijk consistent is.

7. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

8. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover verweerder aannemelijk te maken.

9. Blijkens de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 27 januari 2003 (JV 2003/103) brengt het toerekenbaar ontbreken van documenten mee dat op voorhand afbreuk is gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Waar verweerder in beginsel het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar pleegt aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is, geldt indien zich een van de omstandigheden als opgesomd in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000 voordoet, een extra voorwaarde. Blijkens de evenvermelde uitspraak van de Afdeling mogen in dat geval in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

10. De voorzieningenrechter stelt vast dat verzoeker geen documenten omtrent zijn reisroute heeft overgelegd. De voorzieningenrechter ziet zich voor de vraag gesteld of verweerder dit aan verzoeker mocht toerekenen. Blijkens hoofdstuk C1/5.8.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) rekent verweerder het ontbreken van reisbescheiden niet aan een vreemdeling toe, indien hij blijk geeft van wil tot medewerking aan de vaststelling van zijn reisroute. Een vreemdeling geeft blijk tot medewerking door het afleggen van consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute. Blijkens de tekst van artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000 heeft het ontbreken van (reis)bescheiden slechts gevolgen indien het ontbreken daarvan aan de vreemdeling kan worden toegerekend. Nu in het besluit wordt uitgegaan van de situatie dat verzoeker nimmer reisdocumenten in zijn bezit heeft gehad, kan het ontbreken daarvan, anders dan verweerder meent, niet aan verzoeker worden tegengeworpen. Het feit dat verzoeker naar het oordeel van verweerder niet consistent, gedetailleerd en verifieerbaar heeft verklaard omtrent de reisroute maakt dit, voor zover dit oordeel van verweerder al dient te worden gevolgd, niet anders.

11. De voorzieningenrechter is voorts van oordeel dat verweerder zich eveneens niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoeker geen documenten ter staving van zijn asielrelaas heeft overgelegd. De voorzieningenrechter acht daartoe redengevend dat verweerder, blijkens het bestreden besluit en het verhandelde ter zitting, documenten van verzoeker verwacht waarvan verweerder ter zitting heeft erkend dat het volkomen speculatief is dat deze documenten bestaan dan wel dat verzoeker deze documenten kon verkrijgen in de periode dat hij ondergedoken heeft gezeten. De

+31263592727

Registratienummers: AWB 07/26620 (verzoek), AWB 07/26619 (heroen)

4

voorzieningenrechter is dan ook van oordeel dat verweerder niet in redelijkheid artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000 aan verzoeker heeft kunnen tegenwerpen.

12. Voor zover verweerder in de bestreden beslissing heeft gesteld dat van het asielrelaas van verzoeker een positieve overtuigingskracht dient uit te gaan, heeft hij derhalve een onjuist criterium gehanteerd. Aan verzoeker is niet tegengeworpen dat zijn verklaringen niet stroken met hetgeen algemeen bekend is over de algemene situatie in Armenië. Derhalve dient het relaas voor waar te worden aangenomen, indien de verklaringen van verzoeker op hoofdlijnen innerlijk consistent en aannemelijk zijn. De rechtbank ziet zich voor de vraag gesteld of het oordeel van verweerder, dat het relaas ongeloofwaardig is, met inachtneming van de juiste toetsingsmaatstaf in rechte kan standhouden.

13. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter wordt de diefstal van het geldbedrag en de daarop volgende arrestatie en detentie van verzoeker beschouwd als de hoofdlijn van het asielrelaas.

14. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de verklaringen van verzoeker op verschillende punten bevreemdingwekkend zijn. De voorzieningenrechter overweegt daartoe als volgt. De voorzieningenrechter constateert allereerst dat verweerder ter zitting de tegenstrijdigheid betreffende de termen steekpenningen of staatsborg heeft laten vallen, nu de bedoelingen van verzoeker duidelijk zijn. De voorzieningenrechter kan verweerder hierin volgen, nu het de horend ambtenaar is geweest, en niet verzoeker, die de term borg in het nader gehoor heeft geïntroduceerd.

De voorzieningenrechter onderschrijft het standpunt van verweerder niet dat het bevreemdingwekkend is dat een volksvertegenwoordiger zijn reputatie op het spel zet om verzoeker te helpen. Immers, uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat de volksvertegenwoordiger hem door middel van steekpenningen heeft vrij gekregen. De volksvertegenwoordiger, die door verzoeker bij naam wordt genoemd, is aldus niet openlijk opgenomen voor verzoeker en heeft aldus niet openlijk de confrontatie met andere gezagsdragers binnen Armenië gezocht. Niet is gebleken dat hij hiermee zijn reputatie op het spel heeft gezet, met name niet nu verzoeker heeft aangegeven dat hij van de volksvertegenwoordiger na zijn vrijlating moest onderduiken of vluchten. Anders dan verweerder stelt heeft verzoeker ook een plausibele verklaring gegeven voor het feit dat een volksvertegenwoordiger hem heeft geholpen. Verzoeker heeft aangegeven dat hij vermoedt dat deze volksvertegenwoordiger hem heeft geholpen, omdat verzoekers oom de meeders was van deze volksvertegenwoordiger gedurende het conflict in Nagorno Karabach. Verzoeker denkt dat het een vriendendienst is geweest, maar weet dit niet zeker omdat dit speelt tussen zijn oom en de volksvertegenwoordiger. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verzoeker met deze verklaringen een innerlijk consistent, aannemelijk en verifieerbaar relaas heeft afgelegd.

② Vervolgens is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het niet valt in te zien dat de autoriteiten na de vrijlating en verdwijning van verzoeker niet via de oom van verzoeker getracht hebben verzoeker te traceren. Immers, verweerder's oordeel dat de autoriteiten dit niet hebben geprobeerd is volkomen speculatief. Ten slotte heeft verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet kunnen concluderen dat verzoeker na zijn vrijlating niet werd gezocht door de autoriteiten. Immers, verzoeker heeft aangegeven dat hij nog steeds werd beschuldigd van de diefstal en dat het te gevaarlijk voor hem was om te blijven. De voorzieningenrechter acht ook deze verklaringen innerlijk consistent en aannemelijk.

Die P13 na ①
Ooep proat
der mannel
-1 weet niet
de Burgermeester
Zet

+31263592727

Registratienummers: AWB 07/26620 (verzoek), AWB 07/26619 (beroep)

5

15. Gezien het hiervoor overwogen is de voorzieningenrechter dan ook van oordeel dat de verklaringen van verzoeker op hoofdlijnen aannemelijk en dus geloofwaardig zijn.

16. Derhalve is het beroep gegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen. Er bestaat aanleiding voor een proceskostenveroordeling. Verweerder zal een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak.

+31263592727

Registratienummers: AWB 07/26620 (verzoek), AWB 07/26619 (beroep)

6

De beslissing

De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het besluit van 29 juni 2007;

draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;

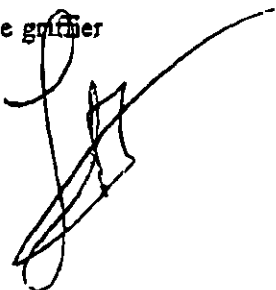
wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af;

veroordeelt verweerder in de proceskosten van verzoeker ten bedrage van € 322,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als de rechtspersoon die deze kosten dient te voldoen aan verzoeker;

veroordeelt verweerder in de proceskosten van verzoeker ten bedrage van € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als de rechtspersoon die deze kosten dient te voldoen aan verzoeker.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.A.V. Boxem en in het openbaar uitgesproken op 17 juli 2007 in tegenwoordigheid van mr. L.E. Huberts als griffier.

de griffier

de voorzieningenrechter

VERZONDEN OP

17 JUL 2007

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

RAAD VAN STATE	
4547	INGEKOMEN
B	23 JUL 2007
ZAAKNR. 200705150-1	
AAN: V2	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Postadres: Postbus 118, 5201 AC 's-Hertogenbosch

Telefoon 073 - 888 3545
Fax 073 - 888 3086

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Onderdeel	Procesvertegenwoordiging Vestiging 's-Hertogenbosch
Contactpersoon	mr. L. Verheijen
Doorkiesnummer(s)	073 - 888 3058
Datum	23 juli 2007
Ons kenmerk	0706.22.0249
Uw kenmerk	
Bijlage(n)	2
Onderwerp	Hoger beroep Staatssecretaris van Justitie /

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Arnhem van 17 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, met kenmerk Awb 07/26619.

De machting tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

mr. A.R.J. Maas, senior procesvertegenwoordiger

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
23 JUL 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. A.R.J. Maas
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zitting houdende te Arnhem
van 17 juli 2007
met kenmerk 07/26619

Inzake:

met IND-kenmerk 0706.22.0249
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. R.I.R. Denz
advocaat te Utrecht

Procesvertegenwoordiging
's-Hertogenbosch
Magistratenlaan 222
5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch

mr. L.Verheijen
073 888 30 58

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Arnhem d.d. 17 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, met kenmerk Awb 07/26619 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 29 juni 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 22 juni 2007 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 29 juni 2007 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 10 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"(...) Blijkens hoofdstuk C1/5.8.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) rekent verweerder het ontbreken van reisbescheiden niet aan een vreemdeling toe, indien hij blijk geeft van wil tot medewerking aan de vaststelling van zijn reisroute. (...) Nu in het besluit wordt uitgegaan van de situatie dat verzoeker nimmer reisdocumenten in zijn bezit heeft gehad, kan het ontbreken daarvan, anders dan verweerder meent, niet aan verzoeker worden tegengeworpen. Het feit dat verzoeker naar het oordeel van verweerder niet consistent, gedetailleerd en verifieerbaar heeft verklaard omtrent de reisroute maakt dit, voor zover dit oordeel van verweerder al dient te worden gevolgd, niet anders."

Grief 2

- 3.2 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 12 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"Voor zover verweerder in de bestreden beslissing heeft gesteld dat van het asielrelaas van verzoeker een positieve overtuigingskracht dient uit te gaan, heeft hij derhalve een onjuist criterium gehanteerd. Aan verzoeker is niet tegengeworpen dat zijn verklaringen niet stroken met hetgeen algemeen bekend is over de algemene situatie in Armenië. Derhalve dient het relaas voor waar te worden aangenomen, indien de verklaringen van verzoeker op hoofdlijnen innerlijk consistent en aannemelijk zijn. De rechtbank ziet zich voor de vraag gesteld of het oordeel van verweerder, dat het relaas ongeloofwaardig is, met inachtneming van de juiste toetsingsmaatstaf in rechte kan standhouden."

Grief 3

- 3.3 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 14 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de verklaringen van verzoeker op verschillende punten bevreemdend zijn. (...)

De voorzieningenrechter onderschrijft het standpunt van verweerder niet dat het bevreemdend is dat een volksvertegenwoordiger zijn reputatie op het spel zet om verzoeker te helpen. Immers, uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat de volksvertegenwoordiger hem door middel van steekpenningen heeft vrij gekregen. De volksvertegenwoordiger, die door verzoeker bij naam wordt genoemd, is aldus niet openlijk opgenomen voor verzoeker en heeft aldus niet openlijk de confrontatie met andere gezagsdragers binnen Armenië gezocht. Niet is gebleken dat hij hiermee zijn reputatie op het spel heeft gezet, met name niet nu verzoeker heeft aangegeven dat hij van de volksvertegenwoordiger na zijn vrijlating moest onderduiken of vluchten. Anders dan verweerder stelt heeft verzoeker ook een plausibele verklaring gegeven voor het feit dat een volksvertegenwoordiger hem heeft geholpen (...)

De voorzieningenrechter is van oordeel dat verzoeker met deze verklaringen een innerlijk consistent, aannemelijk en verifieerbaar relaas heeft afgelegd.

Vervolgens is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het niet valt in te zien dat de autoriteiten – na de vrijlating en verdwijning van verzoeker – niet via de oom van verzoeker getracht hebben verzoeker te traceren. Immers, verweerder oordeelt dat de autoriteiten dit niet hebben geprobeerd is volkomen speculatief. Ten slotte heeft verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet kunnen concluderen dat verzoeker na zijn vrijlating niet werd gezocht door de autoriteiten. Immers, verzoeker heeft aangegeven dat hij nog steeds werd beschuldigd van de diefstal en dat het te gevaarlijk voor hem was om te blijven. De voorzieningenrechter acht ook deze verklaringen innerlijk consistent en aannemelijk."

- 3.4. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 15 en 16 op pagina 5. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

Ad grief 1

- 4.1. In hoofdstuk C4/3.6.2 van de Vc 2000 is onder het kopje reisroute voor zover hier van belang het volgende opgenomen:

"De documenten die de reisroute onderbouwen, zijn in de eerste plaats de reisdocumenten waarvan men zich bediend heeft bij grenscontroles tijdens de reis naar Nederland (echte, valse of vervalste grensoverschrijdingsdocumenten). In de tweede plaats betreft dit alle andere documenten en bescheiden op grond waarvan kan worden vastgesteld welke reisroute de asielzoeker heeft gevolgd. Het reisverhaal kan worden onderbouwd met alle documenten en bescheiden die gelden als formeel of indicatief bewijs in het kader van de Verordening (...)"

- 4.2. In hoofdstuk C4/3.6.3 Vc 2000 (voorheen C1/5.8.3) is onder het kopje reisroute, voor zover hier van belang, het volgende opgenomen:

"'Hetgeen overigens bekend is' betreft bij het ontbreken van documenten inzake de reis; alle informatie die betrekking heeft op reizen naar Nederland (...)"

"Hierbij gelden in het bijzonder de volgende aandachtspunten:

- a. *Her is in beginsel niet geloofwaardig dat een asielzoeker geen enkel (indicatief) bewijs van de reis kan overleggen (...)*
- b. *In het geval dat een asielzoeker geen documenten inzake de reisroute overlegt, maar omtrent de reisroute en het ontbreken van een document een consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaring aflegt, geeft hij*

blijk van wil tot medewerking aan de vaststelling van de reisroute. Wanneer de verifieerbare elementen blijken te kloppen, kan de conclusie zijn dat het volledig ontbreken van documenten inzake de reisroute niet aan de asielzoeker is toe te rekenen."

- 4.3. In het bestreden besluit is geconstateerd dat verweerder geen documenten heeft overgelegd om zijn reisroute te kunnen vaststellen en voorts dat verweerder onvoldoende heeft meegewerkt aan de vaststelling van de reisroute, nu hij zijn reisverhaal niet heeft onderbouwd middels het afleggen van objectief verifieerbare verklaringen, noch met enig ander al dan niet indicatief bewijs in de zin van de Verordening (EG), nr. 343/2003. Conform onderdeel a van het beleid zoals hiervoor is weergegeven is het in beginsel niet geloofwaardig dat een asielzoeker geen enkel (indicatief) bewijs van de reis kan overleggen. Conform onderdeel b van het beleid zoals hiervoor is weergegeven kan het ontbreken van documenten verschoonbaar worden geacht indien de asielzoeker omtrent de reisroute en het ontbreken van documenten consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen aflegt. Ten onrechte heeft de voorzieningenrechter de conclusie getrokken dat nu geloofwaardig wordt bevonden dat verweerder nimmer reisdocumenten heeft gehad, het ontbreken daarvan niet aan verweerder kan worden tegengeworpen en dat de verklaringen inzake de reisroute niet van belang zijn bij beantwoording van de vraag of het ontbreken van (reis)documenten aan verweerder kan worden toegerekend. De voorzieningenrechter heeft door te overwegen zoals hij heeft gedaan het beleid van de Staatssecretaris miskend.

Ad grief 2

- 4.4. Indien de Staatssecretaris in zijn eerste grief wordt gevolgd, heeft de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 12 ten onrechte gesteld dat er een verkeerde toetsingsmaatstaf is gebruikt. Immers, indien artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 terecht aan verweerder is tegengeworpen geldt het toetsingskader zoals de rechtbank dat uiteen heeft gezet in rechtsoverweging 9 van de bestreden uitspraak.

Ad grief 3

- 4.5. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de Staatssecretaris aannemelijk te maken.
- 4.6. Zoals de Afdeling bij herhaling heeft overwogen behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de Staatssecretaris en kan die beoordeling slechts *terughoudend* worden getoetst.
- 4.7. Bij de toepassing van dit beleid komt de Staatssecretaris *beoordelingsruimte* toe.

Zie:

- AbRS, 27 januari 2003, 200206297, JV 2003/103 en Ab 2003, 286

- 4.8. Dit geldt evenzeer voor de beoordeling door de Staatssecretaris van het realiteitsgehalte van de door de asielzoeker aan de gestelde niet gestaafde feiten ontleende vermoedens.

Zie:

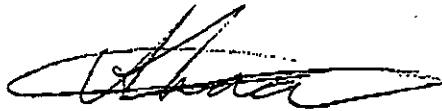
- AbRS, 15 juni 2006, 200602132/1 en 200602135/1, JV 2006/290, r.o. 2.6.1 t/m 2.6.7

- 4.9. De voorzieningenrechter geeft in de met deze grief bestreden rechts-overweging blijk van een onjuiste wijze van toetsing van het aan de voorzieningenrechter voorliggende besluit, waarbij niet de vereiste terughoudendheid in acht wordt genomen. De voorzieningenrechter heeft zijn oordeel in plaats van die van de Staatssecretaris gesteld. Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter dat het oordeel van de Staatssecretaris ten aanzien van de stelling dat de autoriteiten niet meer hebben geprobeerd verweerder te traceren speculatief is. Immers, het is niet aan de Staatssecretaris om het relaas aannemelijk te maken. Verweerder dient zijn relaas aannemelijk te maken. De Staatssecretaris heeft zijn stelling dat niet geloofwaardig is dat de autoriteiten niet meer naar verweerder gezocht hebben voldoende onderbouwd aan verweerder tegengeworpen. De voorzieningenrechter had dit oordeel terughoudend dienen te toetsen.
- 4.10. Voorts heeft de voorzieningenrechter ook ten aanzien van de rol die Manwel Gazarian in het relaas van verweerder speelt geen terughoudende roets in acht genomen. De voorzieningenrechter plaats ook op dit onderdeel zijn oordeel in de plaats van die van de Staatssecretaris. De voorzieningenrechter lijkt op dit onderdeel geen kennis te hebben genomen van het nader gehoor zoals dat in het dossier aanwezig is en welk nader gehoor de Staatssecretaris ten grondslag heeft gelegd aan zijn oordeel. Immers, op pagina 13 voorlaatste alinea van het nader gehoor stelt verweerder dat in het dorp werd gesproken over de rol van Manwel Gazarian. Onder ander gebaseerd op deze verklaring heeft de Staatssecretaris kunnen overwegen dat niet valt in te zien dat Manwel Gazarian zijn reputatie op het spel zet door zich in te zetten voor iemand die hij niet kent. De overwegingen van de voorzieningenrechter inzake het niet openlijk optreden van kunnen daarmee niet gevolgd worden. De voorzieningenrechter heeft derhalve miskend dat de Staatssecretaris in redelijk heeft kunnen overwegen dat de interventie van in het relaas van verweerder niet geloofwaardig is.

4 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 29 juni 2007 ingestelde beroep.

Den Bosch, 23 juli 2007

Gemachtigde

mr. A.R.J. Maas, senior procesvertegenwoordiger

*De Staatssecretaris van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Bosch
Postbus 118
5201 AC Den Bosch
telefoon 073 - 888 3058
telefax 073 - 888 30 86*